

Arrest

nr. 87 481 van 12 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2012.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2012 waarbij de terechtzitting van 24 augustus 2012 wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 31 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. RONSE, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is het Rijk binnengekomen op 7 februari 2011 en heeft zich op 8 februari 2011 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 11 april 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 20 september 2011 en 2 februari 2012.

1.3. Op 29 maart 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, een Afghaans staatsburger van Hazara origine, verklaart afkomstig te zijn uit het district Jaghori, gelegen in de provincie Ghazni. U stelde Afghanistan te zijn ontvlucht omwille van problemen met uw oom en een zekere commandant Fayaz. Deze laatste liet uw vader om het leven brengen. Uw oom vernielde de bomen op uw land en verkocht uw moeder na de dood van uw vader met de toestemming van Fayaz. U besloot uw moeder te gaan zoeken en vond haar in een dorp in de buurt. De mensen die uw moeder kochten nodigden u uit te blijven voor het avondmaal en de zaak te bespreken. Zij voegden echter een middel toe aan uw drank waardoor u het bewustzijn verloor. Later kwam u bij in een ravijn. Ze hadden u geslagen, vier messteken toegebracht en u voor dood achter gelaten. Toen u bijkwam ging u naar het eerste huis dat u zag. Hoewel men u aanbood u naar het ziekenhuis te brengen, weigerde u dit en bracht men u naar Lashkargah, Helmand, waar u uw broers had ondergebracht bij familie.

U verliet Afghanistan en reisde vervolgens naar België waar u op 7 februari 2011 aankwam en op 8 februari 2011 een asielerzoek indiende.

Ter staving van uw verklaringen legt u de volgende documenten voor: een scan van een taskara en vier medische attesten.

B. Motivering

Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst omwille van problemen met uw oom en commandant Fayaz. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming aannemelijk. Na uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal kan er immers geen geloof gehecht worden aan uw beweringen over uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België.

Vooreerst blijkt uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal dat er sprake is van belangrijke hiaten in uw kennis aangaande belangrijke personages in uw regio. Zo gaf u tijdens het eerste gehoor aan dat Faizullah Faizan de gouverneur van uw provincie was (cgvs 1, p. 11). Faizanullah Faizan was echter slechts gedurende een korte periode, namelijk tussen september 2007 en maart 2008, gouverneur van de provincie Ghazni. Hij werd sindsdien opgevolgd door Sharif Khosti en Muhammad Usman (Osman Osmani) en Akbarzada, die sinds mei 2010 gouverneur van Ghazni is. Het is uitermate vreemd dat u tijdens het eerste gehoor niet kon aangeven wie de meest recente gouverneurs van uw provincie waren. Toen u werd gevraagd naar de etnische origine van Faizullah Faizan, stelde u dat hij Pasjoen was (cgvs 1, p. 11) terwijl hij volgens informatie van het CGVS die aan het administratieve dossier werd toegevoegd van Tadjiekse origine is. Het feit dat u Akbarzada tijdens het tweede gehoor wel aanhaalde als gouverneur (cgvs 2, p. 5) getuigt eerder van het ingestudeerde karakter van deze kennis dan dat er een spontane kennis van de verschillende gouverneurs van de provincie Ghazni uit zou blijken. Zeker daar u tijdens het tweede gehoor aanvankelijk beweerde dat hij het districtshoofd van Jaghori was (cgvs 2, p.5). De man die u als het hoofd van de politie in uw district bestempelde, Toran Ramazan, kan verder nergens in de informatie van het CGVS worden teruggevonden hoewel u aangaf dat hij reeds lange tijd aan de macht was. Hiernaar gevraagd kon u geen namen geven van sommige van zijn voorgangers (cgvs 1, p. 11). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage is toegevoegd blijkt echter dat Ishaq Ali zowel april 2009 als in september 2011 dienst deed als hoofd van de politie van het district Jaghori. Wanneer u tijdens het eerste interview gevraagd werd naar parlementsleden uit uw district noemde u onder andere Erfani (cgvs 1, p. 11). Toen u gevraagd werd om te vertellen wat u over hem wist, kwam u niet verder dan dat hij in het verleden commandant geweest was bij de Nasr-fractie van Hesb-e Wadhat en dat hij deelgenomen had aan gevechten, ook tussen Hazara onderling (cgvs 1, p. 11). Informatie van het Commissariaat-generaal stelt echter dat de man sinds april 2009 ook het hoofd van het district Jaghori zou zijn. Dat u dit onvermeld liet tijdens het gehoor moet als opmerkelijk worden gezien. Op basis van voorgaande hiaten in uw kennis over belangrijke publieke figuren in uw district en provincie wordt, ondanks het feit dat u hieromtrent wel enige informatie kon geven, de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw verblijf in Jaghori ondermijnd.

Verder blijkt u naar aanleiding van de verschillende gehoren voor de Commissaris-generaal niet in staat om buiten de Bayat Foundation ook maar één NGO te noemen die in uw district of provincie actief was (cgvs 1, p. 12 en cgvs 2, p. 4). U beweert van geen enkele andere NGO gehoord te hebben en stelt dat er geen buitenlandse hulporganisaties in uw district aanwezig zijn (cgvs 1, p. 12). Dit is opvallend aangezien er niet minder dan 11 internationale en nationale NGO's een actieve rol spelen in

de ontwikkeling van de provincie Ghazni. Hiertoe behoren onder andere DACAAR, SDO, HAFO en CARE. Deze laatste is als sinds 1961 in Afghanistan actief. Ook blijkt u niet te weten wat de PRT is, u hebt ervan gehoord, maar als antwoord op de vraag wat het is en wat ze doen, stelt u ze niet te kennen en enkel de naam te hebben gehoord (cgvs 2, p. 4). De Provincial Reconstruction Teams zijn nochtans alom tegenwoordig over het ganse land en spelen een enorm belangrijke rol in de reconstructie van Afghanistan. Ook van USAID hebt u nooit gehoord (cgvs 2, p. 4), hoewel ook zij in uw regio aanwezig zijn als belangrijke donor en werken op een breed scala van projecten in wederopbouw én landbouw. Zo verdeelde USAID in vier districten van Ghazni, waaronder Jaghori, 18000 kippen uit aan armere gezinnen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd blijkt dat de coalitietroepen, waarmee de PRT nauw verbonden is, net omwille van de stabiele veiligheidssituatie in het district Jaghori de vrijheid genieten om effectief ontwikkelingsprojecten uit te voeren die direct en onmiddellijk invloed hebben op de landbouwsector in uw district. Uit uw verklaringen en informatie van het CGVS kan worden afgeleid dat u binnen de groep van kleine landbouwers valt, en aldus binnen de doelgroep van deze actie zou vallen, aangezien u volgens uw verklaringen in Afghanistan over twee jerib land beschikte (cgvs 1, p. 7). Aangezien men logischerwijze kan verwachten dat u als kleine landbouwer toch enige kennis zou beschikken over organisaties die in deze sector ontwikkelingswerk verrichten en acties die zij ondernemen, ondermijnen deze vaststellingen de geloofwaardigheid van uw beweringen omtrent uw verblijf in Jaghori.

De kennis waarover u tijdens het gehoor wel bleek te beschikken, bleek dan weer in grote mate oppervlakkig. Van zodra er bijkomende informatie wordt gevraagd over deze elementen, blijkt u immers niet in staat deze te verschaffen. Zo werd er u gevraagd wat de term Hazarajat u zei. Uw antwoord hierop was dat dit een regio was waar vooral Hazara's wonen. Als u echter wordt gevraagd welke provincies er binnen Hazarajat vallen, noemt u enkel Bamyan en Ghazni. Uit informatie in dit verband blijkt echter dat er 7 Afghaanse provincies geheel of gedeeltelijk binnen de grenzen van Hazarajat vallen (cgvs 1, p. 4). Ook gaf u aan dat er zich in Jaghori geen ontvoeringen voordeden (cgvs 2, p. 4). Ook over ontvoeringen in andere delen van de provincie bleek u zich niets te kunnen herinneren (cgvs 2, p. 4). Toen er werd geïnformeerd naar de gijzeling van 23 Koreaanse vrijwilligers in uw provincie gaf u aan hiervan te hebben gehoord maar wat er precies was gebeurd kon u naar eigen zeggen niet meer omschrijven (cgvs 2, p. 3). Als u hierop vervolgens gevraagd wordt waarom u dit incident niet eerder, toen er werd gevraagd naar gijzelingsacties, aanhaalde zei u dat het lang geleden was en dat u het vergeten was (cgvs 2, p. 5). Het incident zelf speelde zich volgens informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd af in 2007 in Qarabagh, een naburig district van Jaghori. De 23 gijzelaars werden gedurende 6 weken vastgehouden door 70 talibanstrijders. In deze periode negotieerden lokale clanouders intensief tussen de taliban en de overheid. Dit voorval mag dan al enkele jaren geleden hebben plaatsgevonden, het is zondermeer opmerkelijk dat u hier niets meer over wist te vertellen.

Verder gaf u aan twee meisjesscholen in uw district te kennen (cgvs 2, p. 3). Meisjesscholen buiten het district kende u niet. Ook toen u werd gevraagd naar aanvallen op meisjesscholen kon u zich niets voor de geest halen (cgvs 2; p. 3). Toen u werd gevraagd of u op de hoogte was van een gasaanval op de Malika meisjesschool in Ghazni-stad, luttele maanden voor uw vetrek uit Afghanistan, was uw antwoord negatief. U kende de Malika highschool niet en was niet op de hoogte van een aanval (cgvs 2; p. 3). Het is opmerkelijk dat u de Malika Highschool niet kent aangezien er niet minder dan 3000 meisjes les krijgen. Dat u niets vernomen zou hebben van de betreffende aanval is eveneens opzienbarend. Zestig leerlingen werden immers met ernstige complicaties opgenomen in het ziekenhuis. U zei dat u hiervan niet op de hoogte was omdat u niet over de middelen beschikte zoals electriciteit en televisie. In het eerste interview had u echter aangegeven dat u in Afghanistan over een radio te beschikte (cgvs 1, p. 9 en cgvs 2, p. 3). Tenslotte bleek u tijdens het gehoor niet in staat enkele Pasjtoense stammen te noemen in uw provincie (cgvs 1, p. 11).

Voorgaande vaststellingen leiden ertoe dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen inzake uw verblijf in de provincie Ghazni. Bijgevolg kan er logischerwijze evenmin nog enig geloof worden gehecht aan uw beweringen over de feiten die aan de basis van uw vlucht uit Afghanistan zouden hebben gelegen. De door u aangebrachte documenten kunnen aan deze conclusie niets wijzigen. Wat dit betreft moet vooreerst opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd, blijkt dat Afghaanse documenten zeer weinig waarde hebben geziende hoge graad van corruptie in Afghanistan. Veel vervalste Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas en de identiteit van een Afghaanse asielzoeker.

Wat betreft uw taskara dient in de eerste plaats te worden vastgesteld dat het enkel een ingescande kopie betreft en geen origineel document. Bijgevolg is de bewijswaarde ervan uiterst beperkt. Aangaande uw medische attesten die u voorlegde dient te worden opgemerkt dat zij geen verband houden met uw verblijfplaatsen voor uw asielverzoek in België en dan mogelijk verband aantonen tussen uw medische problemen en uw vermeende problemen in Afghanistan. Wat betreft de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde verblijf in Afghanistan moet worden opgemerkt dat geloofwaardige verklaringen in dit verband belangrijk zijn voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), artikel 1 A (2) van de “Internationale conventie op het statuut van de vluchtelingen van 28.07.1951”, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel,

onderneemt verzoeker in een eerste onderdeel een poging om de weigeringsmotieven te weerleggen, argumenteert hij waarom zijn asielmotief ressorteert onder de criteria van de Conventie van Genève, en stelt hij in ondergeschikte orde dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van de subsidiaire bescherming.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker asielaanvraag geweigerd omdat (i) er sprake is van belangrijke hiaten in zijn kennis aangaande belangrijke personages in zijn regio, (ii) hij niet in staat is buiten de Bayat Foundation ook maar één NGO op te noemen die in zijn district of provincie actief is, (iii) zijn kennis waarover hij tijdens het gehoor wel bleek te beschikken in grote mate oppervlakkig is, (iv) voorgaande vaststellingen ertoe leiden dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweringen inzake zijn verblijf in de provincie Ghazni en bijgevolg er logischerwijze evenmin nog enig geloof kan worden gehecht aan zijn beweringen over de feiten die aan de basis van zijn vlucht uit Afghanistan zouden hebben gelegen, en (v) wat betreft de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn beweerd verblijf in Afghanistan moet worden opgemerkt dat geloofwaardige verklaringen in dit verband belangrijk zijn voor de inschatting van zijn vrees voor vervolging en zijn nood aan subsidiaire bescherming en indien hij het de asielinstanties niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden hij gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, hij het deze instanties onmogelijk maakt om een correct inzicht te krijgen over zijn leefsituatie of herkomst, zijn eventuele problemen en zijn eventuele nood aan bescherming.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

2.5.1. Na lezing van het administratief dossier concludeert de Raad dat verzoeker er niet in slaagt een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie aan te tonen omdat zijn relaas op een aantal cruciale punten geloofwaardigheid ontbeert.

2.5.2. Zo stelt verzoeker dat zijn vader overleed “voor de komst van de taliban in Jaghori” (...) 1367 (lees: 1376 eigen verbetering) of 1377 (1997/98)” (gehoor 20 september 2011, p. 5) en dat hij vermoord werd door een zekere commandant F. (gehoor 20 september, p. 13). Verzoekers vader zou een slechte relatie gehad hebben met zijn neef, met verzoekers oom, broer van zijn moeder, en met commandant F. en die spanningen dateren van lang geleden “onder de russen en de mujahedin” (gehoor 20 september 2011, p. 7). Voorts stelt verzoeker dat zijn vader overleed toen hij nog zeer jong was “zes zeven jaar” (gehoor 20 september, p. 12) terwijl uit zijn verklaringen blijkt dat hij geboren is in 1993. In 2010 zou commandant F. dan verzoekers oom bevolen hebben de moeder te verkopen en alle bomen op hun grond om te hakken (gehoor 20 september, p. 13). Verzoeker zou zijn moeder opgezocht hebben bij

haar nieuwe echtgenoot maar de familie van die nieuwe echtgenoot verdoofde verzoeker, gaf hem messteken en liet hem voor dood achter in de ravijn. Tot slot stelt verzoeker nog dat commandant F. ten tijde van de "russen" had gezegd dat *"je alles (mag doen) met die familie"* (gehoor 20 september 2011, p. 14).

2.5.3. Bij het overlopen van de chronologie van verzoekers relaas, inzonderheid de problemen van zijn vader en de periode waarin hij zou zijn vermoord, blijkt duidelijk dat één en ander weinig consistent is. Het is immers onmogelijk dat verzoekers vader onder de *"russen en de mujahedin"* zou zijn vermoord vermits verzoeker geboren is in 1993 en hij zelfs nog een broer zou hebben van 12 jaar. Meer nog, tijdens het gehoor wordt verzoeker geconfronteerd met de vraag hoe hij verklaart dat er 20 jaar overgaat vooraleer hij problemen kent met commandant F. waarop verzoeker enkel kan antwoorden dat commandant F. nog leeft (gehoor 20 september 2011, p. 14). In de mate verzoeker ter terechtzitting toelicht dat de moord op zijn vader na de terugtrekking van de "russen" gebeurde wijst de Raad nogmaals de jonge leeftijd van verzoekers broer, namelijk 12 jaar, zodat het relaas inconsistent blijft ook wanneer zou aangenomen worden dat zijn vader werd vermoord tussen de terugtrekking van de "russen" en de komst van de taliban (gehoor 20 september 2011, p. 5).

De Raad wijst erop dat van een asielzoeker mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in zijn hoofde aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoekers relaas is inconsistent wat betreft de chronologie en daarenboven is het ongeloofwaardig dat commandant F. 20 jaar zou wachten om wraak te nemen op verzoeker en zijn familie. Bijgevolg wordt geen enkel geloof gehecht aan het door verzoeker opgediste relaas en de beweerde vervolgingsfeiten van commandant F., Karimi, zijn oom, zijn neven en de familie van de nieuwe echtgenoot van zijn moeder, zoals verzoeker beweert tijdens het gehoor (gehoor 20 september 2011, p. 15). Overigens als al deze mensen verzoeker naar het leven staan omwille van een vete uit het verleden met zijn vader, stelt zich de vraag waarom hij zijn broers, die jonger zijn en derhalve kwetsbaarder, bij zijn tante achterliet in Helmand.

Wanneer er zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebrachte asielrelaas, bestaat er geen reden om dit aan artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet te toetsen.

2.6.1. Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden alsook, gelet op de regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie, van de bepaling van de werkelijke streek van herkomst. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis omtrent Jaghori, provincie Gazni houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze

correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.6.2. Wat het profiel van verzoeker betreft kan het volgende worden vastgesteld. Volgens zijn verklaringen is verzoeker geboren in 1993 en getogen in Jaghori, dorp Kalanbauwrie (Loman wijk), provincie Gazni. Hij is Hazara, kan lezen en schrijven maar heeft een beperkte opleiding in de moskee van 2 tot 3 jaar al kan hij het zich niet meer herinneren hoe lang hij daar les volgde (CGVS 20 september 2011, p. 6), volgens zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verklaring p. 1) zes jaar. Verzoeker zou verder zijn hele leven op het land gewerkt hebben, geen interesse hebben in politiek en zijn dorp bijna nooit verlaten hebben.

Wat zijn beweringen over zijn profiel betreffen dient opgemerkt te worden dat verzoeker tijdens het gehoor van 2 februari 2012 stelde dat hij een moeilijk leven heeft gehad, voor zijn broers moest zorgen, en zorgen dat ze naar school gingen, iets leerden, en “onze eigendommen, gronden, huizen” vermeldde, zodat het weinig geloofwaardig is dat hij van kleins af aan door zijn ouders verplicht werd om te helpen op de velden en hard werkte om te voorzien in het onderhoud van de familie. Het profiel dat verzoeker zich aanmeet is naar het oordeel van de Raad weinig geloofwaardig.

2.6.3. Niettegenstaande verzoeker weinig scholing genoten zou hebben en nooit buiten zijn dorp kwam is het opmerkelijk dat hij de omringende provincies van Gazni en de districten van zijn provincie zonder aarzelen kent. In contrast daarmee dient te worden vastgesteld dat verzoeker als Hazara niet kan aangeven welke regio's in Afghanistan Hazarajat uitmaken (gehoor 20 september 2011, p. 4) en hij ook geen antwoord kan geven wanneer gepeild wordt naar Pashtoen-clannen in zijn provincie (gehoor 20 september 2011, p. 11). Verbazingwekkend eveneens is dat wanneer wordt gepeild naar de partij “Hezb e Wahdat”- de partij met veel aanhang bij de Hazara gemeenschap - (landeninformatie stuk 16, Regional Rural Economic Regeneration Strategies p. 11) tijdens het eerste gehoor verzoeker niet verder komt dan het vernoemen van de leider Mazari die ten tijde van de taliban werd vermoord en de verschillende fracties van “*lang geleden*” (gehoor 20 september 2011, p. 4).

In dezelfde zin dient te worden vastgesteld dat verzoeker tijdens het eerste gehoor Faizullah Faizan vernoemd als provinciegouverneur van Gazni terwijl deze laatste slechts gedurende een korte periode, namelijk tussen september 2007 en maart 2008 gouverneur van Gazni was en opgevolgd werd door Sharif Khosti, Muhammad Usman en Akbarazada, die sinds mei 2010 gouverneur is. Het feit dat verzoeker tijdens het tweede gehoor Akbarazada wel vernoemd, aanvankelijk verkeerdelijk als districtshoofd, doet vermoeden dat hij één en ander heeft ingestudeerd. Dat verzoeker tijdens het eerste gehoor er vanuit ging dat hij “een” gouverneur moest opnoemen lijkt weinig aannemelijk vermits niet valt in te zien waarom hij een gouverneur zou kennen of opnoemen die een paar maanden in functie is geweest tussen 2007 en 2008, temeer hij geen interesse zou hebben gehad in politiek. Dat geen bijkomende vraag werd gesteld wijzigt niets aan deze vaststelling.

Voorts is het opmerkelijk dat verzoeker als parlamentslid onder andere Erfani vernoemd, wel weet wat hij in het verleden heeft gedaan maar niet vermeldt dat hij hoofd van het district van Jaghori is.

2.6.4. Verzoeker wijst erop dat hij spontaan de naam van de heer Toran Ramazan vernoemde als hoofd van de politie van Jaghori en stelt vast dat volgens de bestreden beslissing deze naam niet terug te vinden is en het politiehoofd van Jaghori Ishaq Ali zou zijn, terwijl uit het bij het verzoekschrift toegevoegd artikel uit “The Telegraph” van 4 augustus 2010 (stuk 2) blijkt dat daarin wordt vermeld dat Toran Ramazan hoofd is van de “politie van Gazni”.

De vraag die gesteld werd tijdens het gehoor van 20 september 2011 luidt als volgt (p. 11): “*Wie is het hoofd van de politie (provincie)? Delawar zahid. Toen ik vertrok natuurlijk, mss is het nu veranderd. Kent u het hoofd politie jaghuri? Toran ramazan voorgangers? Hij is al lang aan de macht. (...)*”

Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt het volgende (landeninformatie stuk 16): volgens de "Conflict analysis: Jaghori and Malistan districts, Ghazni province" april 2009 is Khan Mohammad Mujahid "Police Chief" (p. 9); volgens informatie van de FAO "Provincial development Plan, Gazni Provincial Profile" doet Brig.Gen. Khyal Baz Sherzai dienst als hoofd van de politie van de provincie Gazni sinds minstens de herfst van 2009; uit de "Database – Who is who in Afghanistan" blijkt dat het districtshoofd van de politie in Jaghori Ishaq Ali is in april 2010 en dit nog altijd was in juni 2011; In de "Refugee Review Tribunal" van de Australische overheid (Country advice Afghanistan Jaghouri) van 28 april 2010 leest de Raad dat Ishaq Ali de politiechef is van Jaghori.

Uit verschillende krantenartikelen toegevoegd aan het verzoekschrift blijkt dat Delawar Zahid in 2011 inderdaad het provinciale hoofd van de politie is. In één artikel van "The Telegraph" van augustus 2010 leest de Raad dat "Capt. Ramazan" politiechef zou zijn van het district Jaghori.

De Raad merkt vooreerst op dat niet kan worden vastgesteld waar het artikel van "The Telegraph" vandaan komt, in tegenstelling tot de andere krantenartikelen waar duidelijk verwezen wordt naar een website. Hoe dan ook, de Raad is van oordeel dat de voorkeur dient gegeven te worden aan de informatie afkomstig van de Australische autoriteiten en waaruit blijkt dat Ishaq Ali de politiechef was in Jaghori op het ogenblik dat verzoeker zijn land van herkomst zou zijn ontvlucht.

De Raad besluit dat voorgaande vaststellingen samen in ernstige mate verzoekers bewering, geboren en getogen te zijn in Gazni, ondermijnt. Het feit dat hij andere parlementsleden zou hebben opgenoemd en kennis heeft van de voorzitters van het parlement wijzigt niets aan het oordeel dat een aantal elementaire gegevens voor verzoeker onbekend zijn terwijl er vanuit kan gegaan worden dat Hazara die hun hele leven in Gazni of Afghanistan hebben gewoond minstens weten wat Hazarajat als regio inhoudt in Afghanistan en kennis hebben van één of meerdere Pashtoen-clannen van hun eigen provincie.

2.6.5. In de mate verzoeker aanvoert dat hij wel duiding kon geven bij een aantal incidenten in zijn regio en stelt dat hij wist te vertellen wie "Bashi Habibullah" was en bij welk incident hij betrokken was en ter ondersteuning een artikel neerlegt (Wikipedia) over Jaghori waarin het "incident" vermeld wordt, wijst de Raad erop dat uit deze informatie blijkt dat het niet om een incident ging maar een regelrechte aanval van 300 taliban-strijders op de lokale politiecommandant en krijgshoofd "Bashi Habibullah" in 2007 waarbij zijn zoon, neef, echtgenote en zijn lijfwacht om het leven kwamen en waarbij door een tegenaanval 10 taliban het leven lieten. Verzoeker kent "Bashi Habibullah" maar kon slechts summier en na de vermelding door de interviewer van een aanslag enige informatie hieromtrent kwijt (gehoor CGVS 20 september 2011, p. 11).

In hetzelfde jaar werden in een naburig district van Jaghori, Qarabagh, 23 Koreaanse vrijwilligers ontvoerd en gedurende zes weken vastgehouden door 70 taliban-strijders. Het is op zijn minst vreemd dat verzoeker van deze ontvoering niets kan vertellen gelet ook op de vaststelling dat gedurende een zestal weken de ouderen van de regio onderhandeld hebben tussen de overheid en de taliban. Zijn afkomst wordt verder gehypothekeerd door de vaststelling dat hij, wel enkele meisjesscholen vernoemd maar niet op de hoogte is van de Malika-hogeschool in Gazni stad waar 3000 meisjes school lopen en waar een gasaanval werd uitgevoerd op de meisjes een paar maanden voor zijn vertrek. Dat verzoeker deze grote meisjesschool niet kent is vreemd, het feit dat hij geen weet heeft dat een meisjesschool met gas werd aangevallen is niet aannemelijk voor iemand die uit deze regio komt. Zelfs al had verzoeker geen elektriciteit dan nog kan redelijkerwijs worden aangenomen dat daarover werd gepraat, temeer zijn twee broers ook school zouden hebben gelopen in Jaghori, zoals hij op het einde van het tweede gehoor stelt. Overigens dient te worden opgemerkt dat uit de Regional Rural Economic Regeneration Strategies toegevoegd aan het administratief dossier (RRERS: dit document is niet gedagtekend maar uit p. 8 kan afgeleid worden dat het het jaar 2006 betreft) blijkt dat in Jaghori elektriciteit wordt geleverd door 'micro hydro powers' geïnstalleerd door NSP (in het artikel wordt niet vermeld waarvoor NSP staat maar het verwijst naar een project door DACAAR en CARE: zie p. 7) zodat verzoekers verweer dat hij slechts een kleine radio had en door gebrek aan tijd en elektriciteit het nieuws niet vaak kon horen niet wordt aangenomen als verschuiving dat hij dergelijke ernstige incidenten uit zijn provincie niet kent. Overigens kan herhaalt worden dat verzoeker zijn profiel van arme hardwerkende boer niet aannemelijk maakt zodat het niet aannemelijk is dat hij louter en alleen afhankelijk zou zijn van een kleine radio om enig nieuws te vernemen over zijn regio.

2.6.6. Uit de zin die verzoeker citeert uit de RRERS, p. 6, kan niet worden afgeleid dat de hulporganisaties verzoekers district nauwelijks bereikten. Op dezelfde pagina kan gelezen worden dat er

weinig NGO's zijn in vergelijking met andere provincies en dat de meeste NGO's alleen werken in de veiliger districten maar recent hun activiteiten verminderden om veiligheidsredenen. Uit het RRERS (p. 1-3) kan wel worden afgeleid dat de provincie te lijden heeft gehad van droogte de laatste zes jaar, zoals verzoeker vermeldde naar aanleiding van het tweede gehoor (gehoor II, p. 4). Uit dit rapport kan ook afgeleid worden dat verschillende NGO's het "Directoraat Landbouw" en de boeren bijstaan en dat in verschillende districten, waaronder Jaghori de veiligheid goed is (p.4). De Raad kan verder na lezing van dit artikel enkel vaststellen dat behoudens de levering van elektriciteit door een project NSP, geen precieze informatie wordt weergegeven over de specifieke werking van NGO's in de landbouw of andere sectoren in Jaghori district. De Raad is dan ook niet overtuigd waarom verzoeker op de hoogte zou moeten zijn van de verschillende NGO's in Gazni of in zijn district.

2.7. Zo verzoeker inderdaad een aantal elementen en gegevens kent over Jaghori is de Raad van oordeel dat de aard van de elementen die hij kent niet opweegt tegen de kennis die hij ontbeert en waarvan redelijkerwijs aangenomen kan worden dat een uit Afghanistan/Jaghori komende Hazara dit wel zou kennen. In acht genomen de vaststelling dat verzoekers asielrelaas en de beweerde vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn en in dit relaas veelvuldig wordt verwezen naar de tijd van de "russen en de mudjahedin", 20 jaar geleden, hij vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn profiel, hij niet weet wat Hadjarazat is en geen belangrijke Pashtoen-clan kent uit Gazni, zijn kennis over een aantal personaliteiten van zijn regio fragmentarisch is maar vooral zijn kennis van spraakmakende incidenten in zijn provincie bijzonder summier is, is de Raad van oordeel dat verzoeker zijn afkomst uit Gazni, district Jaghori niet aannemelijk heeft gemaakt.

2.8. Wat de "originele taskara" betreft wijst de Raad erop dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten 'erg onzeker' is omdat allerhande documenten op eenvoudige wijze door corruptie of op de zwarte markt kunnen worden aangekocht zoals blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier (SRB "Afghanistan" "Corruptie en valse documenten", p. 8). Hetzelfde kan gesteld worden van het document dat verzoeker laat geworden op 13 augustus 2012, met name een document met betrekking tot zijn identiteit en afkomst. Mede in aanmerking genomen de vaststelling dat verzoekers kennis over Gazni, Jaghori ondermaats is wordt aan deze documenten geen objectieve bewijskracht toegekend.

2.9. Verzoekers bewering vanaf zijn geboorte tot zijn vertrek in Gazni te hebben geleefd is niet aannemelijk. Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hoger bleek dat verzoeker niet de waarheid vertelde over zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek in 2010 in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor.

Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die hij mogelijk zou lopen.

2.10. In de mate verzoeker ter ondersteuning van zijn vraag om de toekenning van de subsidiaire bescherming verwijst naar een uitspraak van de Finse administratieve rechtbank wijst de Raad er enerzijds op dat deze buitenlandse beslissing geen precedent kan zijn en iedere asielaanvraag individueel wordt onderzocht en dat verzoeker anderzijds voorbij gaat aan de vaststelling dat de

betrokkene in deze Finse zaak een Hazara was afkomstig uit Jaghori die sinds 1988 in Iran woonde waar hij 13-14 jaar verbleef.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS